

- 76 prav skoz; al pa: kot v mesu se in masti
mrša vrstí, sledila pač takó bo
v tej lune knjigi gosta redki plasti.
- 79 Denimo prvo: mórali svetlobo
ob solnčnem mrku uzreti bi, vsaj mračno,
kot sploh prodíra svit tvari redkobo.
- 82 Pa s tem ni nič; bo drúgo li drugačno?
Poglejmo! Ovržem li i to, izvira
potem, da mnenje tvoje je napačno.
- 85 Rahlost torej — denimo — ne prodíra
prav skoz: torej zadeva ob neko steno,
ob tvar protivno, ki ji pot zapira;
- 88 tu odbíja žarek se s smerí premeno,
prav kot od stekla, ki s strani zunanje
je podloženo sè svinčeno peno.
- 91 Porečeš: solnčni žarek bolj teman je
onđi, nego na kakšni drugi strani.
ker seva odsev iz dalje, iz globanje.
- 94 Le-té trditve zmotne te obrani
poskus, če hočeš ga; saj Modrec pravi,
poskus da vaših ved studence hrani.
- 97 Zrcala vzemi tri; njih dve postavi
predsè enako daleč. tretje v sredi
naj bo obeh, stoječe bolj v daljavi.
- 100 Za hrbtom tvojim — ti v zrcalo gledí! —
naj luč gori, naj v vseh se treh svetlika,
naj vseh odsev se vrača k tebi spredi.
- 103 Četudi v dalnjem bo zrcalu slika
pač manjša, nego sliki dve ostali.
svetloba nje ne bo nič manj velika. —
- 106 In здаí, kot v žarkih toplih se razgali,
ko beli snež skopní, zemlíca tala,
vse boje blede prosta in zmrazilí:
- 109 ták jaz, ko blodnja tvoja je zbežala,
prižgem ti v umu luč, ki bo ták živa.
da pred očmi iskrec ti bo migljala.
- 112 Pod nebom, božji mir ki srečno uživa,
vrtí nebó se: v njem kot v klíci, v móči
ves bit vseh drugih nébesov počiva.
- 115 Nebó še nižje, pestro v jasni noči,
bit tisti v razne bitnosti razkraja:
so bit, a vsaka ód njegá se loči.
- 118 In nižji krogí? Njih različna, staja
prvine s semeni — u krogov sredi —
k ustvarjanju — po smotrih vse — sprovaja.
- 121 Ták — vidiš — stopnjema in v lepem redi
vrstijo se le-tí svetá organi:
kar zgor dobé, na spod oddajo. — Gledi
- 124 zdaj, da, kot jaz k resnici spem iskani,
po teh izvajanjih, lepó od kraja,
i ti potem boš sam k nji brésti v stani.
- 127 Okret in vpliv v krogóve te prihaja
od blaženih posrednikov okreta,
kot kladivu kovač umetnost daja;
- 130 in nébesu, ki zvezd krasí ga četa,
Um-okretník sliko svojó vtiskuje,
in pečat je ta slika, ták prejeta.
- 133 In kakor duša, ki v telesu snuje,
raznim močém primerno si zgrajeva
različne ude in na nje deluje,
- 136 takó dobroto svojo razodeva
v nešteti zvezdah Um na tem nebési,
a sebe, da je eden, razumeva.
- 139 Različni vpliv v različni meša zmesi
sè zvezd se biseri; je vir sijaja,
kot duša vir življenja je v telesi.
- 142 Ker iz vesele naraví prihaja
ta vpliv, zato iz zvezd veselo sije,
kot lesk oči srca radost izdaja.
- 145 Če torej k vam svetlejšé žarke lije
od zvezde zvezda, kríva ni gostota:
da svit in mrak zvezdá v okó vam bije,
- 148 je vzrok formalni — Angela dobrota.««

SVEŽA ROŽA.

V najlepšem cvetju
sem odtrgala rdečo rožo
in jo spravila v srce.
Prešla je pomlad,
oglasila se je zima
in sneg je pokril polja.
Odprla sem svoje srce
in sveža je ležala
pred menoí rdeča roža.

Vida Taufer.

ČRNI PAJČOLAN.

Obraz svoj sem zakrila s pajčolanom,
da me ne vidi stari ženin moj.
Bojim se ga, ker je neumen.
Včasih poljublja cele ure moje roke,
a jaz ga samo gledam;
kot sužnju mu dovolim,
da se vsede k mojim nogam.
Kako me dobro skrije
črni pajčolan.

Vida Taufer.

O VEČERIH.

Ob oknu med rožami
sem čakala,
in če te bilo ni,
sem plakala,
in če te bilo ni,
sem ruvala rože iz prsti
in jih togotna
metala v temo.

Vida Taufer.